

کارگران جهان متحد شوید!

دبیر کمیته کردستان محمد آسگران

تلفن ۰۰۴۹۱۶۳۳۴۵۸۰۰۷

E-mail: asangaran@aol.com

مسئول ارتباطات شهرهای کردستان عبدالگیریان

تلفن ۰۰۳۵۸۴۰۵۷۵۸۲۵۰

E-mail: abdolgolparian@yahoo.com

ایسکرا ۴۱۲

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

www.iskraa.net

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

چهارشنبه ها منتشر میشود

۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۷، ۳۰ آوریل ۲۰۰۸

سر دبیر: منصور فرزاد mansoorfarzad@yahoo.se

پیام حمید تقوایی بمناسبت اول مه

زنده باد سوسیالیسم

سرمایه به جهانیان تحمیل کرده است نه خطر بلکه راه رهایی مردم دنیا است.

روز جهانی کارگر را به کارگران و همه مردم آزاده ایران و جهان تبریک میگویم.

امروز امید و فراخوان سوسیالیسم بیش از هر کشور دیگری در جامعه ایران نمایندگی میشود. از انقلاب ۵۷ تا امروز ما کارگران و اکثریت مردم ایران در گیر مبارزه با رژیم هستیم که مظهر تمام و کمال توحش سرمایه داری دوران ما است. رژیم قرون وسطانی که پاسدار نظام ضدانسانی سرمایه، حافظ ثروت افسانه ای اقلیتی قلیل و عامل تحمیل فقر و بی حقوقی مفرط به اکثریت عظیم مردم است. صفحه ۲

میدهد. ما سوسیالیستها به مردم جهان در مورد خطر تمکین به این وضعیت هشدار میدهم. هشدار در مورد دنیائی که بدون امید سوسیالیسم، بدون فراخوان سوسیالیسم، و بدون "خطر" سوسیالیسم به منجلا ب تبدیل خواهد شد. شورش علیه وضعیت فلاکت باری که

اول مه روز اعتراض کارگران جهان به دنیای فقرزده، جنگ زده، و تیره و تباهی است که سرمایه داری بر مردم جهان تحمیل کرده است. دنیائی که برای اکثریت عظیم مردم دنیا جز فلاکت و فقر و بی حقوقی حاصلی ندارد.

امروز نظم نوین سرمایه جهان را به پرتگاه فلاکت و گرسنگی بیسابقه ای کشانده است. رئیس بانک جهانی به دولتها در مورد شورش گرسنگان در بیش از سی کشور جهان هشدار

مصاحبه ایسکرا با یدی محمودی در رابطه با اول ماه مه

فقر و فلاکتی که رژیم هار اسلامی به میلیونها کارگر تحمیل کرده، با برخورد های خشن و سرکوبگرانه به هر اعتراض و مبارزه کارگری، با برخورد برده وار و زندانی کردن و شلاق زدن فعالین کارگری و کسانی که تلاش کرده اند که این روز را گرامی بدارند، اهمیت اول ماه مه را صد چندان می کند.

به هر حال در جواب به سوالتان من فکر می کنم کاری که کارگران کردستان از سالهای اول دهه شصت شروع کرده اند را باید امسال هم انجام دهند، این یعنی برپای اول ماه های وسیع و خیابانی، یعنی به میدان آوردن توده هرچه وسیعتری از کارگران برای مراسمهای اول ماه

ایسکرا- فضای شهرهای کردستان برای برگزاری اول ماه امسال چگونه است، و برای برگزار کردن مراسمهای وسیع اول ماه مه کارگران چه اقداماتی باید انجام داد و رهبران کارگری چه نقشی باید ایفا کنند؟

یدی محمودی- اول ماه مه هم اکنون در سراسر دنیا به روز اعتراض علیه نظم موجود تبدیل شده، در این روز کارگران نیروی خودشان را به خیابانها می آورند تا به دولت و سرمایه داران اعلام کنند که به سیستم نابرابرشان اعتراض دارند، تا بگویند کارگران می توانند چرخهای تولید سرمایه را از کار بیاندازند و اگر متحد باشند می توانند نظم کثیف سرمایه را به هم بریزند. قطعاً اول ماه برای کارگران ایران هم نه تنها این اهمیت جهانی را دارد، بلکه با

صفحه ۳

فعالین حزب در مهاباد به استقبال اول مه رفتند

صفحه ۳

اعتراض گسترده مردم ربط علیه مزدوران حکومت اسلامی

صفحه ۲

اعلامیه حزب کمونیست کارگری ایران درباره گرانی

صفحه ۵

نمایندگان جمهوری اسلامی باید از "آز آ ال او" اخراج شوند! شهلا دانشفر

صفحه ۸

چرا پرچم سرخ منصور فرزاد

صفحه ۸

آنجا هم شیکاگو است! ما همه شیث امانی هستیم! ناصر اصغری

صفحه ۴

برای آزادی شیث امانی متحدانه بمیدان بیائیم عبدالگیریان

صفحه ۴

جایگاه تاریخی اول ماه مه منصور ترکاشوند

صفحه ۶

شیث امانی باید فوراً از زندان آزاد شود محمد نعمتی

صفحه ۷

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

دنباله پیام حمید تقوایی

رژیمی که توحش و جنایت و قساوت را به اوج رسانده است. در برابر این وضعیت جنبش بیوقفه و مبارزه جانانه ای با پرچم آزادی و برابری سوسیالیستی در جریان است. جنبشی که با سرود انترناسیونال، با "منزلت و معیشت حق مسلم ما است"، با "آزادی، برابری و هویت انسانی" و با شعار "سوسیالیسم یا بربریت" مدتهاست حضور قدرتمند خود را در صحنه سیاست جامعه ایران اعلام داشته است.

کارگران مبارز!

اول مه روز قدرتمائی جنبش ما است. روز جهانی کارگر فرصت دیگری برای اعلام کیفرخواست سوسیالیسم و انسانیت علیه توحش سرمایه داری است. اول مه روزی است که ما کارگران در پیشاپیش مردم متمن جهان اعلام میداریم که این دنیای واژگونه باید زیرو رو شود. اعلام میکنیم در برابر این بربریت راهی بجز سوسیالیسم وجود ندارد و مردم دنیا را به صفوف خود در مبارزه علیه سرمایه داری فرا

میخوانیم.

زنان، جوانان، مردم آزاده!

در روز جهانی کارگر همبسته و متحد با کارگران به خیابانها بیایید و فریاد اعتراض خود را بلند کنید. حکومت اسلامی علیرغم تمام سرکوبگرهای ددمنشانه اش نتوانسته است جامعه را به تسلیم و اسامی سرمایه با وسیع ترین و پیگیرترین اعتصابات و مبارزات کارگری در تاریخ دهه های اخیر جامعه ایران روبروست. دانشجویان

با پرچم آزادی و برابری و سوسیالیسم در برابر بربریت حاکم ایستاده اند و زنان در مقیاس میلیونی مبارزه خستگی ناپذیری را علیه این حکومت ضد زن به پیش میبرند. روز اول مه روز اعلام همبستگی مجدد و برآمد همه این جنبشها بر علیه کل نظم ضد انسانی موجود و رژیم اسلامی حافظ آن است.

این نظام باید زیر رو شود و فقر و گرانی و گرسنگی و بیکاری و بیحقوقی و استثمار جای خود را به یک جامعه آزاد و برابر و انسانی و

مرفه، به یک نظام سوسیالیستی بدهد. سوسیالیسم تنها راه رهایی مردم در ایران و در سراسر جهان از توحشی است که نظم نوین سرمایه بر دنیای ما تحمیل کرده است. این پیام و فراخوان روز جهانی کارگر به مردم دنیا است.

زنده باد اول مه!
زنده باد سوسیالیسم!

حمید تقوایی
دبیر کمیته مرکزی حزب
کمونست کارگری ایران
۲۴ آوریل ۲۰۰۸، ۴

اعلامیه حزب کمونیست کارگری ایران درباره گرانی

موج تازه ای از گرانی مواد غذایی و سایر مایحتاج عمومی، اکثریت مردم ایران را با فلاکتی بیسابقه تر از وضعیت تاکنونی، مواجه کرده است. در طول سی سال گذشته، اقتصاد بحران زده سرمایه داری در ایران با تورم سرسام آوری توأم بوده است، اما ابعاد گرانی که در طول چند هفته اخیر شروع شده است قابل مقایسه با هیچ دوره دیگری نیست. طبقه سرمایه دار و حکومت اسلامی اش، اکثریت عظیم مردم ایران را در آستانه یک فاجعه بزرگ انسانی قرار داده اند.

تنها کالائی که در طول این سی سال ارزان نگهداشته شده نیروی کار است که به قیمت سرکوب هرروزه موفق به اینکار شده اند. خمینی میگفت اقتصاد زیربنای خر است و با شانتاژ زمینه سرکوب مبارزه کارگران برای مطالبات اقتصادی شان را فراهم کرد، سپس به بهانه جنگ هشت ساله ایران و عراق هر حرکت کارگران و مردم آزادیخواه را به خاک و خون کشیدند، دوره رفسنجانی به بهانه بازسازی پس از جنگ مردم را سرکوب کردند، سپس با ترفند اصلاحات سیاسی خاتمی و

ما کمونیست های کارگری را بار دیگر اثبات میکند که همیشه گفته ایم این نظام همه جا منشاء بدبختی مردم است و باید جای خود را به نظام سوسیالیستی بدهد. هرچه بیشتر به بحران جهانی سرمایه داری بچسبند، پوسیدگی نظام سرمایه داری را بیشتر عیان میکنند. دیگر چگونه میتوانند از سیستم سرمایه داری دفاع کنند و علیه سوسیالیسم و حزب کمونیست کارگری رجزخوانی کنند! ثانیاً، تورم لحام گسیخته و بحران این سی سال را چگونه میخواهند با بحران اخیر جهانی توضیح دهند!

این وضعیت را باید دگرگون کرد. نباید اجازه دهیم بیش از این ما را، کودکانمان و سالخوردگانمان را قربانی کنند. نباید اجازه دهیم بیش از این زندگی ما را به نابودی بکشانند. برای تخفیف مصائب ناشی از گرانی و بیکاری که زندگی اکثریت مردم را تا سرحد انهدام سوق داده است، جمهوری اسلامی را باید وادار کرد که درآمدهای کلانش را بجای پرداخت به نیروهای سرکوبگر و موسسات مذهبی و بجای چپاول و دزدی، صرف تحقق مطالبات زیر

کند و این اقدامات را فوراً عملی کند:

- ۱- پرداخت سوسید به مواد غذایی و سایر کالاهای اساسی مورد نیاز مردم
- ۲- پرداخت کمک هزینه مسکن بطوریکه حداکثر ده درصد درآمد خانواده ها صرف هزینه مسکن شود
- ۳- افزایش حداقل دستمزد کارگران و معلمان و پرستاران و سایر مزدبگیران و حقوق بازنشستگان بمیزان حقوق نمایندگان مجلس
- ۴- پرداخت بیمه بیکاری به همه بیکاران آماده به کار تا پیدا شدن شغل برای آنان بمیزان حداقل دستمزد
- ۵- رایگان شدن وسائل حمل و نقل خدمات شهری و طب و آموزش در کلیه سطوح

اینها مطالبات فوری مردم برای جلوگیری از فاجعه ای است که طبقه سرمایه دار و دولت اسلامی شان مقابل جامعه قراردادده اند. باید در کارخانه و محله، در مدرسه و اداره، در دانشگاه و همه جا حول این مطالبات متحد شد و آنرا به جمهوری اسلامی تحمیل کرد.

اما رهایی واقعی از گرانی و بیکاری و فقر و محرومیت و تبعیض و نابرابری، فقط با سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری یک جمهوری سوسیالیستی امکانپذیر است. یک تفاوت مهم ایران با سایر نقاط جهان این است که یک جنبش عظیم برای سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری آزادی و برابری و رفاه بیدان آمده است. این نیروی عظیم باید متحد و متشکل شود. حزب کمونیست کارگری طبقه کارگر و همه مردم آزادیخواه را فرامیخواند که برای سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری جمهوری سوسیالیستی و ایجاد یک جامعه مرفه و انسانی، به گرد پرچم این حزب متشکل شوند.

آزادی، برابری، حکومت کارگری
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی

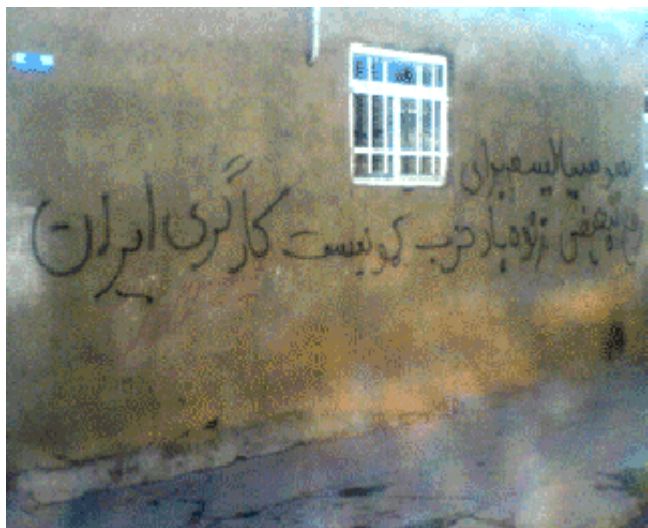
حزب کمونیست کارگری ایران
۵ اردیبهشت ۱۳۸۷
۲۴ آوریل ۲۰۰۸

یک دنیای بهتر
برنامه حزب را بخوانید
و در سطح وسیع توزیع کنید

مشخصات فنی: ماهواره هات برد ۸
فرکانس ۱۲۳۰۳ مگاهرتز
سیمبل ریت ۲۷۵۰۰
اف ای سی ۳/۴
پلاریزسیون عمودی - Vertical

فعالین حزب در مهاباد به استقبال اول مه رفتند

را گرفته است، درمقابل موج برای برپائی هرچه گسترده تر و

باشکوه تر اول مه آماده کنید.

کمیته کردستان حزب کمونیست
کارگری ایران
۲۵ آوریل ۲۰۰۸،
۶ اردیبهشت ۱۳۸۷

وحشتناک گرانی که کمر اکثریت مردم را شکسته است، باید وسیعا به استقبال اول مه رفت و خشم و انزجار از این اوضاع فلاکتبار را به اتحاد هرچه بیشتر علیه سرمایه داری و حکومت اسلامی سرمایه داران کرد. شهر به شهر و محله به محله خود را

میخواهیم پوستر و اطلاعیه حزب به مناسبت اول مه را هرچه وسیعتر در شهرهای مختلف توزیع کنند و در دیوار را از شعار پر کنند.

در مقابل همه محرومیت ها و فقر و بیکاری شدیدی که دامن مردم

فعالین حزب از جمله اطلاعیه حزب به مناسبت اول مه را در سطح شهر توزیع کردند و در برخی نقاط شهر دست به شعار نویسی زدند.

دست این رفقا را به گرمی میفشاریم و از همه فعالین حزب

طبق اخبار رسیده به کمیته کردستان حزب، فعالین حزب در شهر مهاباد از یک هفته قبل از اول ماه مه فعالیت هائی را به این مناسبت شروع کرده و به استقبال اول مه روز جهانی کارگر رفتند.

اعتراض گسترده مردم رباط علیه مزدوران حکومت اسلامی

کودک و یک زن دیده میشود، و یک جوان ۲۳ ساله بنام حسین پویایی بر اثر شدت جراحت جان خود را از دست داد. جنایتکاران حکومت از هراس اعتراض مردم خانواده حسین پویایی را با زور مجبور کردند که بدون سروصدا ساعت ۴ بامداد دوشنبه جنازه فرزندشان را خاک کنند. در همین رابطه امروز از شهرهای ارومیه و مهاباد نیز به شهر رباط نیرو گسیل داشتند.

وقایع دیروز رباط گوشه ای دیگر از تنفر عظیم مردم از جمهوری
صفحه ۷

تیراندازی کردند و سر انجام محاصره را شکسته و به داخل پاسگاه فرار کردند، اما تا ساعت ۸ و ۲۰ دقیقه در داخل پاسگاه نیز در محاصره مردم بودند. سرانجام مردم معترض با سر دادن شعارهای مرگ بر رژیم اسلامی و مرگ بر خامنه ای محل را ترک کردند.

در جریان زود خورد مردم و نیروهای رژیم تعدادی از مردم رباط بر اثر تیر اندازی مزدوران بشدت زخمی شدند که در میان آنان چهار

درآوردند. مردم خشمگین نه تنها بارها را از آنان گرفتند بلکه چند دستگاه خودرو آنها را شکسته و یک موتور سیکلت نیروهای رژیم را به آتش کشیدند. در جریان این درگیری بین مردم و بیش از صد نفر از نیروهای مسلح رژیم، دو نفر از سرکوبگران حکومتی خلع سلاح شدند و سه نفرشان نیز بشدت زخمی شدند.

مزدوران رژیم که در محاصره مردم قرار گرفته بودند بطرف مردم

خروج به شهر رباط را محاصره کردند و در ساعت ۷ بعدازظهر سه ماشین حاوی بار مشروب و گازوئیل متعلق به کسانی که در محل مشغول کاسبی هستند را ضبط کردند. اما هنگامیکه نیروهای حکومت میخواستند از شهر رباط به طرف سردشت عبور کنند با عکس العمل وسیع مردم مواجه شدند. مغازه ها تعطیل شد و همه از زن و مرد و پیر و جوان جلو مزدوران را گرفتند و به آنها حمله کردند و توانستند تمام بارهای ضبط شده را از چنگشان

مردم نیروهای حکومت را عقب راندند، مزدوران تیراندازی کردند

بنا به خبر رسیده به کمیته کردستان حزب، اعتراض مردم شهر رباط سردشت به مزدوران حکومت اسلامی سرانجام با شعارهای مرگ بر رژیم اسلامی و مرگ بر خامنه ای پایان رسید. دیروز، یکشنبه اول اردیبهشت نیروهای انتظامی رژیم ساعت ۱۱ صبح راههای ورود و

برای آزادی شیث امانی متحدانه بمیدان بیائیم

عبدل کلپریان

کارگران ایران منتشر شد. شیث امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار که جهت جابجایی سند وثیقه خود به دادگاه مراجعه کرده بود همانجا بازداشت و روانه زندان شد بر اساس این خبر دادگاه تجدید نظر استان کردستان احکام زندان و جریمه شیث امانی و صدیق کریمی را به ۶ ماه زندان تقلیل داده و آنرا جهت اجرا به دادگاه اجرای احکام ارجاع داده است.

بر هیچ کس پوشیده نیست که زندانی کردن شیث امانی اقدام سرکوبگرانه و ضد انسانی نهادهای حکومت در سنندج و در این مقطع زمانی، هراس از برگزاری اول مه در سنندج و دیگر شهرها است. استیصال و هراس کل این حکومت و دم و دستگاه سرکوبگرش تنها به زندانی کردن فعالین کارگری خلاصه نشد و سعی در درهم شکستن تجمعات قبل از اول مه را در پارک

سال گذشته و در آستانه اول مه روز جهانی کارگر، ماموران حکومت اسلامی محمود صالحی را بازداشت و سپس به زندان انداختند. که با یک تلاش بی نظیر بین المللی، رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی ناچار شد در مقابل این همبستگی جهانی زانو بزند و بعد از یکسال محمود صالحی آزاد و به میان خانواده و هم طبقه ای هایش برگشت.

جنب و جوش و تحرك کارگران بخشهای مختلف در ماههای اخیر برای گرفتن دستمزدهای معوقه و سایر خواستههایشان در سرتاسر کشور و همچنین رفتن به استقبال اول مه، خواب سران حکومت اسلامی را برید و به تقلا برای ایجاد مانع در مقابل اول مه روز جهانی کارگر افتادند.

بنا به خبری که روز چهارشنبه ۴ اردیبهشت ۸۷ از طرف اتحادیه آزاد

چیتگر و جهان نما داشت و با گسیل نیروهای سرکوبگرش تلاش کرد مانع هرگونه تجمعی در میان کارگران و خانواده های کارگری شود اما کارگران با چنگ و دندان تلاش کردند و مراسم را در تجمعات کوچکتری برگزار کردند و به رژیم اسلامی فهماندند که اول مه در مقابل هرگونه تعرض و ترفندی توسط رژیم، امکان درهم شکستن ندارد و آنرا برگزار خواهند کرد.

مردم سنندج، کارگران و خانواده های کارگری خوب میدانند که چرا شیث امانی، منصور اسانلو، محمود صالحی و دیگر فعالین و رهبران کارگری به زندان، جریمه و شلاق از جانب این حکومت ضد کارگر محکوم و مورد انواع بی حرمتی ها قرار می گیرند. به این دلیل که شیث امانی و دیگر رهبران کارگری صدای رسای طبقه کارگر برای بهبود و تغییر موقعیت و شرایط زندگی فلاکتباری هستند که ۳ دهه است حکومت اسلامی سرمایه به آنان و کل جامعه تحمیل کرده است. شیث امانی و دیگر رهبران کارگری به دلیل مبارزه علیه بیکاری اعتراض به گرانی، تلاش برای دست یابی به دستمزدهای پرداخت نشده چندین ماهه، اعتراض

به نا امنی محیط کار، خواست و مطالبه حق اعتصاب و تشکل، بیمه بیکاری و درمانی، برسمیت شناخته شدن روز جهانی کارگر و دهها خواست و مطالبه دیگر که دولت، کارفرما و دیگر نهادهای سرکوبگر آنرا به گرو گرفته اند و میلیونها نفر در آن جامعه را به زیر خط فقر کشانیده اند، بازداشت، زندانی و مورد اذیت و آزار قرار گرفته اند.

کارگران و مردم مبارز و آزاده شهر سنندج

حکومت اسلامی، شیث امانی یکی از رهبران کارگری در سنندج را به بهانه های پوچ و واهی و برای ایجاد فضای رعب در اول مه به زندان انداخته است. نباید اجازه داد که این جانبان اینگونه با کارگران رفتار کنند. شما کارگران و شما مردم به ستوه آمده از دست فقر و تنگدستی که این حکومت به جامعه و بویژه به مزدبگیران تحمیل کرده است، بارها نشان داده اید که تعرض و دست درازی این رژیم را به حریم انسانی جامعه تحمل نخواهید کرد. تجارب و اندوخته زیادی را در تقابل با این ترفندها دارید. نباید اجازه بدهیم که شیث امانی در زندان بماند. ما مردم ما کارگران می توانیم و باید کاری بکنیم که

حکومت اسلامی شیث را آزاد کند و به میان خانواده و همکاران خود باز گردد.

با تجمع در مقابل زندان و دیگر نهادهای دولتی، با جمع آوری تومار اعتراضی، با تظاهرات و اعتصاب و بهر شکل ممکن دیگر، باید به این حکومت هار نشان دهیم که طبقه کارگر و مردم آزادیخواه ادامه دستگیری فعالین کارگری را تحمل نمیکنند. شیث امانی جرمی مرتکب نشده و باید فوراً از زندان آزاد شود. باید در صفوف هزاران نفره، ضمن اعتراض به دستگیری شیث امانی و طرح خواست و مطالبات برحق خود، روز جهانی کارگر را گرامی بداریم. آزادی محمود صالحی با اعتراض دسته جمعی ما کارگران و مردم میسر شد. آزادی شیث امانی نیز از همین راه ممکن و میسر خواهد شد. باید ما کارگران مراکز متعدد کارگری، تشکل ها و نهادهای کارگری و مردم سنندج به دستگیری و بازداشت شیث امانی، بطور متحد و یکپارچه و در صنفی واحد اعتراض کرده و اول مه را بطور گسترده و قدرتمند برگزار کنیم.

۲۸ آوریل ۲۰۰۸

منصور ترکاشوند

دنیا وارونه است. موجودی با درک و فهم احمدی نژاد، مضحک و در نهایت درجه احق و جامانده از تمدن بشری، امروز رئیس جمهور است و معرف همهی عالم! ابلهی که در تلویزیون و در انظار عمومی از کشف انرژی هسته ای با وسائل آشپزخانه و توسط دختری خانه دار خبر می دهد، جاهلی که با هواپیما دنبال روئیت ماه شوال است، و یا در پی آوردن نام موجودی بنام مهدی در بین سران دنیای فعلی در مجمع سازمان ملل مدعی روشن شدن هاله نوره گرد سر حضار می شود، فقط از سر وارونگیست که حاکم است و سرشناس. گویی در این دنیای وارونه هر اندازه جانی تر و جامانده تر و ابلمتر باشی شهیرتری. ما که هیچ اصلا کسی نیستیم، حتی رهبران علنی کمونیزم کارگری نیز به هیچوجه به اندازهی این جانبان معرف حضور مردم نیستند. جز

جایگاه تاریخی اول ماه مه

نگذارند مراسم آنطور که باید برگزار شود، که البته اینرا نیز نمی توانند، بلکه مهم این است که روزی دارد فرا میرسد که کارگران آن را میشناسند و طی تمام بیست و چهار ساعت به برابری خواهند اندیشید. مهم این است که حتی اوباشانی مثل احمدی نژاد و بوش مجبورند بیست و چهار ساعت به آمل این روز بیندیشند. تا آنجا که به ایران بر میگردد حضرات از حالا تا اول ماه مه خوابشان آشفته است. اول ماه مه زنگ خطر مرگ جانبان اسلامیت. نه، فقط این قیمت میخ نیست که طی یک ماه برابری تمام تاریخ تولیدش گران میشود، جنبش کارگری نیز سخت و برابر تمام تاریخش تکان خواهد خورد. امسال اول ماه مه، برگ دیگری از تاریخ تمدن بشر ورق خواهد خورد. تاریخ را ما میسازیم؛ حداقل و قتش رسیده که بسازیم آنچه را که می خواهیم. زنده باد اول ماه مه هفتم اردیبهشت هشتاد و هفت

کار می آمد؟ اگر حماقت و جهالت در او به ریاست رسیده است، درایت و ژرف اندیشی این پایین بوته های نیرومندی داده است. نقد عقب ماندترین تفکرات و ایده های بشر، به آمل و آرزوهای آینده رسیده است. شما می توانید بین مردم بگردید و به حرفهایشان گوش بدهید. حماقت امثال احمد بهارلو این است که تمسخر خودشان توسط مردم "عامی" را باور نمی کنند. مردم بی آنکه الزاما آمل و ایده های کمونیزم کارگری را آنطور که منصور حکمت طرح کرده را بدانند، با توسل به همان ایده ها از بهارلو و دوستان دانشمندش نیز گذر کرده اند. اول ماه مه سالی که طی آن چپ قدرت نمایی کرد، اول ماه مه دیگریست. حتی مهم نیست که

بشر آینده است. بشریت متمدن برای داشتن و گرامیداشت این روز، به تاریخ خود خواهد بالید. از آغاز قرن بیست انسان یاد گرفت به سازندگان زندگی احترام بگذارد و این آغاز دوران تمدن واقعی بشریت است، عصر برابری. عصر آغاز تاریخ واقعی تمدن، روز تولد پیامبران دروغین نیست - این هم از وارونگیست - تمدن تازه آنجا شروع میشود که بشر دنیای برابری را ساخته باشد. روز آغاز تاریخ عصر برابری، می تواند اول ماه مه یکی از همین سالها باشد. ایران امروز به مرکز ثقل این تمایل به آینده بدل شده است، هر اندازه حاکمانش به گذشته مربوطند، فرودستانش به آینده تعلق دارند. اگر زشتی و پلیدی نبود، نیکی به چه

وارونگی چیزی این نابرابری را توضیح نمی دهد! آخر تمدن و تکامل بشریت اینجا نیست. سرمایه داری و فرهنگ و ادبیات و تمدنش آخر تمدن بشریت نیستند. بوش و احمدی نژاد، اوباما و خانم کلینتون و خامنه ای و رفسنجانی... فقط بخشی از دوران توحش بشزند. این وارونگی و این توحش باید جایی ختم شود. نه فقط نابرابری، که این همه جنایت و حماقت نیز در شان انسان متمدن نیست. انسان می تواند وحش حاکم فعلی را بزیر بکشد و دنیای بهتری بسازد. بی شک اول ماه مه روز آغاز این بزیر کشیدن است. اول ماه مه روز آغاز دنیای بهتر برای بشریت است. به آینده تعلق دارد. روز بزرگداشت

شهلا دانشفر

نود و هفتمین اجلاس سالانه سازمان جهانی کار (آی ال او) نزدیک است و در فاصله ۲۸ مه تا ۱۳ ژوئن برگزار خواهد شد. امسال نیز همانند هر سال هیأت اعزامی جمهوری اسلامی در این اجلاس شرکت خواهد کرد. وقیحانه تر اینکه مزدوران خانه کارگر و شوراهای اسلامی بعنوان تشکل های کارگری هر ساله در کنفرانس این سازمان شرکت کرده و از سوی آن به رسمیت شناخته شده اند. این توهین آشکار به کارگران و مردم ایران است. باید به جهانیان اعلام کرد که جمهوری اسلامی، قاتل مردم ایران است و این رژیم آپارتاید جنسی، این رژیم سنگسار، این رژیم اعدام، و این رژیم جنایتکار، باید با وسیع ترین تحریم سیاسی در سطح بین المللی پاسخ گیرد و تحت شدیدترین فشارها قرار گیرد. باید اعلام کرد که ما خواهان طرد و اخراج جمهوری اسلامی از تمامی سازمانها و مراجع بین المللی و بسته شدن سفارت خانه های آن در همه کشورها هستیم.

پیشبرد و تحمیل این خواست در سطح جهانی يك جبهه مهم از مبارزه ما برای به زیر کشیدن رژیم اسلامی است. باید با تمام قوا برای آن بکوشیم و اکنون که اجلاس سالانه سازمان جهانی کار در پیش است، باید با تمام قدرت برای طرح و تصویب این خواست در اجلاس این سازمان تلاش کنیم.

ما سالهاست برخواست اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار تاکید کرده ایم. اما امسال برجسته تر از هر وقت بر تحقق آن مصریم و برای آن تلاش میکنیم. چرا که جنبش انقلابی در ایران هر روز قدرتمندتر به جلو می رود و رژیم اسلامی در ایران در تقابل با این جنبش، با نهایت شقاوت و توحش خود ایستاده است. چرا که امروز جامعه در التهاب مبارزه میسوزد و رشد اعتراضات کارگران و بخش های مختلف جامعه و انعکاس جهانی آن، باعث شده که توجه جهانیان بیش از هر وقت به جنبش کارگری و مبارزات حق طلبانه مردم ایران معطوف گردیده است. از جمله

نمایندگان جمهوری اسلامی باید از "از آی ال او" اخراج شوند!

ما روزهای جهانی ای چون ۱۵ فوریه ۲۰۰۶، ۹ اوت ۲۰۰۷، ۷ سپتامبر ۲۰۰۷، و ۶ مارس امسال را در همبستگی با مبارزات کارگران و مردم در ایران داشتیم و جلب چنین سطحی از همبستگی جهانی خود يك نقطه قدرت بزرگی است که امسال ما را در موقعیت بسیار بهتری برای پیشبرد سیاست انزوای جمهوری اسلامی در سطح جهانی قرار داده است.

واقعیت اینست که در سال گذشته جمهوری اسلامی به سرکوب جنبش اعتراضی کارگران و بخش های مختلف جامعه شدت داد. کارگران را بخاطر برگزاری اول مه و دفاع از حقوق برحقشان به اسارت گرفت و برایشان احکام شلاق صادر کرد و احکام شلاق را به اجرا گذاشت، بر اجرای احکام اعدام و سنگسار و تشدید فشار بر روی فعالین و رهبران کارگری و فعالین اعتراضی در بخش های مختلف جامعه شدت داد و امروز ما شاهد يك کنشاکش هر روزه کارگران و مردم با این رژیم هستیم. باید از جهانیان خواست که در کنار مبارزات مردم قرار گیرند و به دولت های غرب و همه دولتی که سیاست مماشات با این رژیم را در پیش گرفته اند، فشار آورد و سیاست تحریم سیاسی جمهوری اسلامی در سطح جهانی را بر آنها تحمیل کرد. جمهوری اسلامی سالهاست که ایادی خود، پادوهای خانه کارگر را بعنوان نمایندگان کارگران به سازمان جهانی کار میفرستد، این از اساس توهین و لگد مال کردن حقوق پایه ای طبقه کارگر در ایران است. باید کارگران اعلام کنند. اینها نمایندگان ما نیستند. اعلام کنند که جمهوری اسلامی، حکومتی است ضد کارگری و در مقابل مردم، اعلام کنند که خانه کارگر و شوراهای اسلامی نمایندگان کارگران نیستند، بلکه ارگانهای سرکوب رژیم هستند و اعلام کرد که ما کارگران حق داریم که نمایندگان واقعی خود را به سازمان جهانی کار بفرستیم. حزب کمونیست کارگری ایران نیز با تمام

نمایندگان جمهوری اسلامی باید از "از آی ال او" اخراج شوند!

قوا این سیاست را به پیش خواهد برد. همانطور که در دو سال گذشته چنین کردیم. دو سال قبل بود که بهرام سروش به نمایندگی از طرف کمیته همبستگی کارگری حزب کمونیست کارگری ایران در اجلاس سالانه سازمان جهانی کار حضور یافت و پشت تزیبون رفت و به عنوان نماینده کارگران در ایران سخن گفت. در سال گذشته جلیل جلیلی یکی دیگر از کادرهای حزب کمونیست کارگری بود که به همراه هیاتی به این اجلاس راه پیدا کرد و پرچم جمهوری اسلامی را به علامت اعتراض کارگران و مردم ایران به پایین کشید. امسال نیز ما تلاش خواهیم کرد با تدارک همه جانبه تری در کنفرانس سازمان جهانی کار حضور خواهیم رساند و در آنجا صدای اعتراض کارگران در ایران به حضور هیأت جمهوری اسلامی در این اجلاس خواهیم بود و خواهان اخراج آن از این سازمان خواهیم شد. اما مساله اینست که متحد، یکپارچه و یکصدا و با تمام نیرویمان برای پیشبرد این خواست تلاش کنیم و از آی ال او بخواهیم که جمهوری اسلامی را به رسمیت نشناسد و جمهوری اسلامی را از این سازمان اخراج کند. همانطور که اشاره کردم امسال ما در موقعیت بهتری برای پیشبرد این خواست و این سیاست قرار داریم و باید کارگران در ایران برای طرح این خواست برحق خود بسیج شوند و صدای اعتراض خود را در سطح جهانی بلند کنند. از جمله باید فعالین و تشکل های کارگری علنا و عملا از آی ال او بخواهند که جمهوری اسلامی را به رسمیت نشناسد و خواهان اخراج آن از آی ال او شوند.

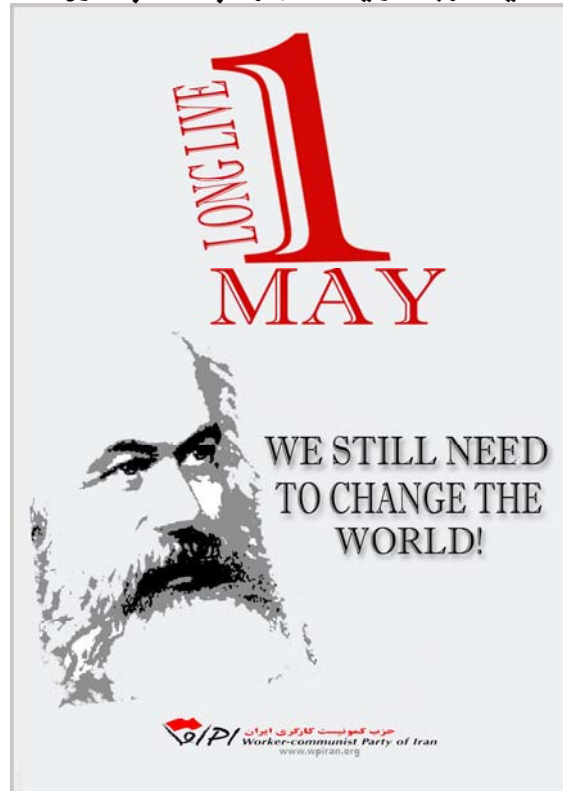
نفس وجود حرکت های جهانی از سوی اتحادیه ها در حمایت از کارگران ایران و وقوع اتفاقاتی چون ۶ مارس و غیره همانطور که اشاره کردم يك گام مهم و به جلو در ابراز همبستگی و نزدیکی اتحادیه های کارگری با کارگران ایران است. باید بر مبنای این پیشروی گام بعدی را به جلو برداشت. باید برای اخراج

این حرکتی است که حتی اگر امسال به نتیجه فوری نرسد اما با طرح وسیع موضوع، زمینه های تحقق آنرا در آینده ای نزدیک فراهم میسازد. این سیاستی است که در جلب حمایت بین المللی از هر حرکت و اعتراضی میتوان آنرا طرح کرد و وسیعترین حمایتها را جلب کرد. بطور مثال همین امروز زندان نگهداشتن محمود صالحی تنها به جرم برپایی اول ماه مه و دفاع از حقوق کارگران در زندان و تهدید خطر جانی او به خاطر وخیم بودن وضع جسمی اش، موضوعی است که وسیعترین حمایت جهانی را در دفاع از او و برای خواست انزوای سیاسی جمهوری اسلامی در سطح بین المللی را جلب خواهد کرد. بدین ترتیب يك خواست فوری ما در هر کجا که مراجعه میکنیم و میخواهیم که اتحادیه های کارگری را بسیج کنیم تا از مبارزات کارگران ایران حمایت کنند، این خواهد بود که جمهوری اسلامی نه تنها از آی ال او بلکه از تمامی نهادهای بین المللی باید اخراج شود. این خواستی است که ما با همه سازمانها واتحادیه های کارگری ای که میخواهیم همبستگی آنها را جلب کنیم، طرح خواهیم کرد و از آنها میخواهیم که به دولت هایشان فشار بیاورند که جمهوری اسلامی را طرد کنند، بخواهند که روابط سیاسی شان را با دولت ایران قطع کنند. به عبارت روشنتر این يك جنبه همیشگی و مهم کار ما، در ارتباط با جنبش کارگری در کشورهای مختلف خواهد بود و سیاست تحریم جمهوری اسلامی و اخراج آن نه تنها از آی ال او بلکه از همه نهادها و از جمله سازمان ملل و سازمانهای وابسته به سازمان ملل و غیره را فعلا به پیش خواهیم برد.

در واقع این يك کمپین مهمی است. که ما امروز در دستور داریم و پیشبرد آن جایگاه مهمی در جنبش کارگری در ایران دارد. این کمپین در واقع صدای اعتراض کارگران ایران در سطح جهانی است. بدون شك يك فاکتور و يك عامل مهم موفقیت ما در پیشبرد این کمپین اینست که این

اول مه امید دنیاست!

اعلامیه حزب کمونیست کارگری به مناسبت اول مه

اول ماه مه، روز جهانی کارگر، در شرایطی فرا میرسد که نشانه های يك بحران مالی - اقتصادی گسترده و جهانی مشاهده میشود و مقامات بانک جهانی به دولتهای سرمایه داری در باره خطر شورش گرسنگان به دلیل گرانی غذا هشدار میدهند! این چشم انداز بحران و فلاکت جهان ما را که فی الحال در قهقرای "نظم نوینی" و آتش جنگ قدرت تروریسم دولتی غرب و تروریسم اسلامی دست و پا میزنند، از این هم که هست تیره و تارتر میکند. امید برای تغییر این اوضاع را باید اساسا در مبارزه و تلاش وقفه ناپذیر طبقه ای جستجو کرد که اکثریت عظیم ساکنان کره زمین را تشکیل میدهد و این دنیای وارونه بر پایه بردگی مزدی او و برای حفظ این بردگی بنا شده است. اول مه روز اعتراض و اتحاد جهانی این طبقه در عین حال روز متحد شدن همه بشریت آزادیخواه و محروم برای تغییر جهان واژگونه فعلی و نهادن آن بر قاعده است. ما همه کارگران جهان و همه بشریت آزادیخواه را فرامیخوانیم تا در اول مه علیه سرمایه و فجایع سرمایه داری، علیه گرسنگی و جنگ، علیه ترور و جهل و دست بالا گرفتن مذهب، علیه بی حقوقی و نابرابری و برای تحقق آزادی، برابری و هویت انسانی به

میدان بیایند.

علیه آن جریان دارد. شعار "حکومت اسلامی نمی خواهیم" و "علاف کردی ما را از ۵۷ تا حالا" که جوانان تهران همین چندی پیش فریاد زدند، بی شک روح اوضاع سیاسی ایران را بیان میکند. طبقه کارگر ستون فقرات این جنبش انقلابی را تشکیل میدهد. نه فقط به دلیل اعتصابات گسترده و

در ایران، طبقه کارگر و اول مه عینا با همین اوضاع روبروست. با این تفاوت که در ایران رژیم اسلامی بورژوازی در بن بست و بحرانی عمیق اقتصادی، سیاسی و فرهنگی گرفتار است و جنبش عظیم و قدرتمند سرنگونی طلبانه و انقلابی

چیزی وحشت و هراس رژیم اسلامی را برمی انگیزد. امسال "خانه کارگر" جمهوری اسلامی حتی جرات برگزار کردن تظاهرات دولتی روز کارگر تهران را به خود نداده است، چرا که کنترل این نمایشهای دولتی در سالهای گذشته از دستشان خارج شد و به مارش کارگران با شعارهای چپ و سوسیالیستی تبدیل گردید.

امسال باید کوشید تا اول مه را هرچه وسیعتر و گسترده تر برگزار کرد. باید توده وسیع کارگران و همینطور همه مردم آزادیخواه را به اول مه جلب کرد. جنبش کارگری ایران در سالهای اخیر بیش از پیش مورد حمایت جهانی قرار گرفته است و به عنوان يك نیروی سیاسی و تحول بخش در جامعه مطرح شده است. اینها نقاط اتکای محکمی برای برپایی هرچه وسیعتر اول مه است. اول مه در ایران با شعار آزادی، برابری، هویت انسانی باید نیروی هرچه وسیعتری را به خود جلب کند و به نقطه امید همه مردم آزادیخواه و محروم تبدیل شود.

حزب کمونیست کارگری کارگران، دانشجویان، زنان و جوانان و همه مردم آزاده ایران را به برپائی يك اول مه با شکوه و قدرتمند فرا میخواند.

زنده باد اول مه!
زنده باد سوسیالیسم!

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۷ آوریل ۲۰۰۸

شیث امانی باید فوراً از زندان آزاد شود

روز ۴ اردیبهشت شیث امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اراچی و بیکار که برای جابجایی سند وثیقه برای خود به دادگاه مراجعه کرده بود، دستگیر و زندانی شد. دستگیری شیث امانی یکی از رهبران شناخته شده کارگران در ایران و بخصوص در شهر سنندج را شدیداً محکوم میکند. جمهوری اسلامی در سال گذشته با دستگیری محمود صالحی تلاش کرد مانع برگزاری اول مه شود

و فضای رعب را ایجاد کند، اما نتوانست و ما کارگران این روز را با مراسم مستقل خود و با برهم زدن مراسم دولتی در تهران و بدست گرفتن آن، با شکوه و گسترده برگزار کردیم. امسال نیز میخواهند با دستگیری شیث امانی در آستانه اول مه، با مجوز ندادن برای برپایی و گرامیداشت این روز مهم هبستگی بین المللی کارگری، ما را عقب برانند. اما ما اول مه امسال را با شکوه تر از هر سال برپا میکنیم و

اعلام میکنیم که گرامیداشت اول مه، حق مسلم ماست. دستگیری شیث امانی، یک تعرض آشکار به حق مسلم ما کارگران برای گرامیداشت اول مه، روز همبستگی جهانی کارگر و داشتن حق تجمع و اعتصاب و تشکل و آزادی عقیده و بیان است. دستگیری شیث امانی تلاشی برای عقب نشاندن ما کارگران از بیان خواستها و مطالباتمان است. باید با جمعاًتمان، با اعتراضاتمان کاری

کنیم که جمهوری اسلامی فوراً و بی قید و شرط شیث امانی را از زندان آزاد کند.

دوستان کارگر! مردم شهر سنندج!

اجازه ندهیم که جمهوری اسلامی این چنین به حقوق اولیه ما تعرض کند! بیایید تا با هم در کنار خانواده شیث امانی، در مقابل زندان سنندج جمع شویم و یکصدا اعلام کنیم که شیث امانی آزاد باید گردد! زندانی سیاسی آزاد باید گردد! خواهان آزادی فوری و بدون قید شرط شیث امانی، کارگران و دانشجویان زندانی و همه زندانیان سیاسی

بشـــــــــــــــــــــــویـــــــــــــــــــــم.
رمز پیروزی ما در اتحاد ماست. بیایید تا با حرکت متحد خود شیث را از زندان آزاد کنیم و درب زندانها را بگشاییم.

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر
زنده باد اتحاد کارگری
۵ اردیبهشت ۸۷
محمد نعمتی عضو سابق هیات مدیره اتحادیه کارگران اراچی و بیکار

جلسات گفتگو با حمید تقوائی در چت روم اینسپیک و پلتاک، هر جمعه ساعت ۷ شب اروپای مرکزی

یدی محمودی

گوشه بسیار مهمی از تلاشهای این چند روزه‌ای که به اول مه مانده است، کارگران و رهبران کارگری باید در جهت خنثی کردن توطئه‌های رژیم اسلامی و نیروهای سرکوبگرش در مقابل ممانعت از برگزاری مراسمها باشد، کارگران می‌توانند الترناتیوهای مختلفی داشته باشند که در صورت جلوگیری رژیم در یکی از محلهای مراسم سریعاً بتوانند خود را برای مراسم دیگر و در جای دیگری آماده کنند، که متأسفانه همین جمعه گذشته در پارک چیتگر این اتفاق افتاد و بدلیل معلوم نبودن مکان دوم در صورت ممانعت نیروهای سرکوبگر رژیم کارگران و خانواده‌هایشان نتوانستند انجان که باید و شاید خود را به مکان دیگری برسانند. قطعاً مهم است که کارگران تمام تلاششان را بکنند که این روز را در خیابانها و با صدای بلند اعلام کنند که این سیستم ظالمانه را نمی‌خواهند، برگزاری اول مه مستقل حق بی‌چون و چرای کارگران است، و باز هم مطالبات رادیکال و انسانی خودشان را به میدان بیاورند. در مورد فضای اول مه در شهرهای

کردستان باید این نکته را هم اضافه کنم که مهم است با شعار نویسی، آویزان کردن بنر و پلاکاردهای مختص به اول مه بر چهار راهها و میادین شهرها، با روشن کردن آتش بر بلندبها نشان دهیم که روز اول مه روز متفاوتی است و هر ناظر خارجی هم بتواند این فضا و دگرگونی را مشاهده کند.

ایسکرا- جمهوری اسلامی از یک طرف دائماً تلاش کرده است که مانع برگزاری مراسمهای مستقل کارگران در اول مه بشود، اما از طرف دیگر ارگانهائی مانند خانه کارگر و شوراهای اسلامی امکان مییابند که نمایشهای دولتی را تحت عنوان روز کارگر و هفته کارگر برگزار کنند، دلیل این چیست و در مقابل این تحرك ارگانهای حکومتی باید چکار کرد؟

یدی محمودی - ببینید اول مه برای جمهوری اسلامی همیشه مشکل ساز بوده، از سران ریز و درشت رژیم تا نوجه‌هایشان در خانه کارگر و شوراهای اسلامی ضد کارگیشان، هر ساله کوشیده‌اند که در درجه اول مانع برگزاری هر گونه مراسم مستقل کارگری شوند، و قطعاً امسال هم همین سیاست را ادامه خواهند داد. دستگیری فعالین کارگری، تهدید، و فضای رعب و وحشت بخشی از تلاش مزبوحانه رژیم بوده و هست. اما در کنار این اقدامات سرکوبگرانه رژیم اسلامی

امسال هم سعی دارد که با برگزاری مراسمهای دولتی و توسط سازمانهای ضد کارگیش خود را قاطی اول مه کند و بگوید، ببینید ما خودمان هم اول مه را برگزار می‌کنیم، که البته این سیاست رژیم برای فعالین چپ و اکثریت کارگران سیاستی رسوا شده است و هر ساله کارگران با تحریم مراسمهای دولتی باعث بی‌آبرویی بیشتری برای رژیم شده‌اند، و همچنان که مشاهده کرده‌ایم در مواردی هم مثل ارسال کارگران حتی مراسمهای دولتی را هم به میدان مبارزه خود تبدیل کرده‌اند و خواب را از چشمان این رژیم سرکوبگر و ضد انسانی ربوده‌اند.

ایسکرا- جمهوری اسلامی همواره کوشیده است که بطریق مختلف مبارزات کارگران برای رسیدن به خواسته‌هایشان را سرکوب کند و جامعه را مرعوب کند. اولاً تا چه حد حکومت اسلامی در اینمورد موفق بوده، ثانیاً برای خنثی کردن سیاست ارباب و جلوگیری از تعرض رژیم به رهبران و فعالین کارگری چه سلسله اقداماتی را باید انجام داد؟ تاثیر برگزاری اول مه یکپارچه و قدرتمند در جامعه چیست؟

یدی محمودی - تمام دولتهای سرکوبگر از جمله جمهوری اسلامی از تمام امکانات سرکوبگرانه‌اش برای خفه کردن هر مبارزه عادلانه‌ای و از جمله مبارزه کارگران و برگزاری اول مه شان استفاده می‌کنند، ترور،

زندان، شکنجه، اعدام و حمله به مبارزات کارگری بخشی جدایی ناپذیر از رژیم اسلامی و همه دولتهای سرکوبگر است. در مقابل همچنانکه اول مه خود رمز اتحاد و یکپارچگی کارگران دنیاست، کارگران هیچ راهی بجز تلاش برای مبارزه متشکل با این سیستم غیر انسانی و دولت حامیش ندارند، باید مراسمهای اول مه را انجان گسترده برگزار کرد که رژیم نتواند به کارگران و صفوفشان حمله کند، باید توده کارگران از رهبران و سازماندهندگان خود چنان حمایتی بکنند که به فرض رژیم بداند در صورت دستگیری فلان رهبر کارگری شهر شلوغ خواهد شد، کارگران اعتصاب خواهند کرد. قطعاً به میدان آمدن تعداد هر چه بیشتری از رهبران کارگری با اسم و رسم خودشان، رژیم را در سیاست بگیر و ببند دچار هراس خواهد کرد- مهم است که رژیم اسلامی بداند که فقط با تعداد محدودی از رهبران کارگری مواجه نیست، بلکه در هر کارگاهی، در هر کارخانه‌ای و در هر شهری با دهها رهبر کارگری و توده وسیعی از کارگران مواجه است. برای طبقه کارگر بجز متشکل شدن و حمایت گسترده کردن از رهبران خود راهی وجود ندارد، امسال در استانه اول مه شاهدیم که چگونه رژیم اسلامی باز هم از وحشت اول مه شیث اسانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار بازداشت

قدرتمند و کارساز و موثر به پیش رود، قبل از هر چیز باید طبقه کارگر برای آن به تحرك در آید و این خواست از سوی کارگران در ایران مطرح شود. آنوقت حزب ما نیز با قدرت بیشتری با اتکا به اینکه این خواست خود تشکلهای کارگری، فعالین کارگری و جنبش کارگری در ایران است، میتواند این خواست را به پیش برد و به دستور اجلاس سازمان جهانی کار تبدیل کند. در ادامه نیز این حرکت خود زمینه‌ای خواهد بود برای اینکه يك کارزار

پاسخ خواهند داد. ما مردم آزادیخواه و شریف رباط و منطقه را فرامی‌خواهیم که متحد و متشکل به جنایت حکومت اعتراض کنند. حکومتی که حتی به کودکان هم شلیک میکند اوج زبونی و درماندگی‌اش را در مقابل قدرت متحد مردم بنمایش میگذارد، این

اعزام میشوند. اعلام کرد که این يك دروغ و يك توهین آشکار به طبقه کارگر در ایران است. بدین ترتیب صدای اعتراض علیه حضور هیات جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار و اجلاس آن را بلند کرد. بنابراین خواست اخراج هیات جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار میتواند و باید همین امروز از طرف فعالین و نهادها و تشکلهای کارگری که همین امروز در جنبش کارگری فعالند، مطرح شود و در واقع يك شرط مهم برای اینکه این حرکت

کمیته کردستان حزب جانباختن حسین پویائی را به خانواده و دوستان وی تسلیت میگوید. حکومت اسلامی خانواده حسین پویائی را وادار کرد که جنازه فرزندشان را بی‌سر و صدا خاک کنند، اما مردم با پشتیبانی و همدردی و اعتراض به جنایت این حکومت

نیستند. اینها سرکوبگران ما کارگراند و بطور واقعی امروز خواست انحلال شوراهای اسلامی در جنبش کارگری يك خواست مطرح است. اکنون همین خواست میتواند انعکاس جهانی پیدا کند. میتوان آنرا در سطح جهانی مطرح کرد و خطاب به اتحادیه‌ها و ارگانهای کارگری در سراسر جهان و در آی ال او اعلام نمود که اینها نمایندگان ما نیستند. شوراهای اسلامی و خانه کارگری ایادی حکومت هستند که به آی ال او به عنوان نماینده کارگران

سراسر ایران و عزم مردم برای سرنگونی حکومت و بمیدان آمدن کارگر و مردم زحمتکش و آزادیخواه علیه این رژیم هر روز و بیش از پیش دوره پیشروی مردم و شکست حکومت را تاکید میکنند. جنایت حکومت در رباط نباید بی‌پاسخ بماند.

کرد، که قطعاً باید خواست آزادی شیث اماتی، منصور اسانلو، و همه فعالین کارگری و زندانیان سیاسی یکی از خواست‌های مهم هر تجمع و مراسم امسال ما باشد.

ایسکرا- هر ساله در مراسمهای اول مه کارگران از طرق مختلف مطالبات اساسی و ضروری خود را بیان کرده‌اند. امسال چه خواسته‌ها و شعارهائی مهم است که در اول مه مطرح شوند؟

یدی محمودی - راستش رژیم اسلامی چنان بی‌حقوقی به طبقه کارگرایران تحمیل کرده که اگر کارگران صدها مطالبه را در قطعنامه‌ها و مطالبات امسال خود بگنجانند، هنوز تنها بخش ناچیزی از حقوق پایمال شده خود را بیان کرده‌اند. اما اگر بخواهم مشخص به سوال شما جواب دهم باید بگویم که حق تشکل، اعتصاب، تظاهرات، برسمیت شناسی اول مه بعنوان تعطیلی رسمی و حق بی‌قید و شرط کارگران در برپای اول مه‌های مستقل خود، آزادی فوری و بی‌قید و شرط همه فعالین کارگری، لغو حکم جنایتکارانه شلاق زدن کارگران و محاکمه کلیه کسانی که در دستور اجرای شلاق زدن ۵ تن از کارگران اول مه پارسال سندانج دست داشته‌اند. بالان رفتن و تعیین حداقل دستمزدها به نسبت تورم و از جانب نمایندگان خود کارگران، بیمه بیکاری مکفی برای همه کارگران بیکار....

موثر و وسیعی بر سر این موضوع شروع شود. کارزار قدرتمندی که در آن طبقه کارگر ایران با پرچم جمهوری اسلامی را به رسمیت شناسید، جمهوری اسلامی را از نهادهای بین المللی جهانی اخراج کنید، از سازمان جهانی کار اخراج کنید و غیره در سطح جهانی ظاهر شود و این خواست را به گوش جهانیان برساند. باید برای آن حرکت کرد.

حکومت را باید بزیر کشید.
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی
کمیته کردستان حزب کمونیست
کارگری ایران
۲ اردیبهشت ۱۳۸۷
۲۱ آوریل ۲۰۰۸

نمایندگان جمهوری.....

خواست از سوی خود کارگران طرح شود. از جمله در خیلی از مبارزات کارگری ما شاهد این بوده ایم که کارگران شوراهای اسلامی در کارخانجات را به رسمیت نشناخته، خواهان انحلال آن و ایجاد تشکلهای آزاد و مستقل خود شده‌اند. این را در مبارزات کارگران شرکت واحد و هفت تبه و خیلی جاهای دیگر شاهد بوده ایم. کارگران رسماً اعلام کرده‌اند که اینها تشکل ما کارگران

دنباله اطلاعیه رباط

اسلامی و نیز توحش و استیصال حکومت را در مقابل مردم معترض نشان میدهد. ۳۰ سال است که این حکومت با قتل و جنایت و زندان و شکنجه سرپا مانده است. اما موج عظیم تنفر از رژیم اسلامی در

چرا پرچم سرخ

منصور فرزاد

پرچم سرخ مدت‌هاست که به پرچم جنبش کارگرانی تبدیل شده است که بر علیه نظم موجود قد علم کرده‌اند و خواهان برپایی دنیایی بهتر هستند. تاریخاً پرچم سرخ در دست کارگران نشاندهنده ناراضیاتی عمیق آنها از فقر، بی حقوقی، جنگ، بی کاری، فحشا، و بی

عدالتی‌های روزمره بوده است. هم اکنون پرچم سرخ سمبل مبارزه ای وسیع و همه جانبه است که کلیه دردمندان جامعه آنرا در اهتزاز نگه داشته‌اند.

اما پرچم سرخ را اولین بار دولتهای ضد کارگری در فرانسه بر فراز دادگاههای نظامی و ویژه بر افراشتند. در نیمه دوم قرن ۱۸

هرگاه که کارگران اعتراض میکردند و وقتی که اعتصاب و شورشهای خیابانی بر علیه سرکوب و شرایط دشوار کارگران و مردم براف می افتاد، نیروهای حافظ "امنیت" رهبران کارگری را دستگیر میکردند و به دادگاه میکشاندند. پرچم سرخ بر ساختمان دادگاه نشاندهنده این بود که دادگاه ویژه و فوق العاده بر علیه کس و یا کسانی برگزار شده که "شور" هستند و جسارت کرده‌اند که "نظم عمومی" را بر هم زنند.

جوهر لعل نهرودر "نگاهی به تاریخ جهان" در بخش انقلاب فرانسه مینویسد: "در سال ۱۷۹۲ فرانسه با اطریش و پروس در جنگ بود.... ارتشهای خارجی از ناحیه

بلژیک در سرزمین فرانسه پیش رفتند و نیروهای فرانسه را شکست دادند. به قرائن و دلالتی تصور می رفت که پادشاه فرانسه هم با این نیروهای در حال جنگ مربوط است و تمام سلطنت طلبان و هواداران شاه هم در این ماجرا خائن شمرده می شدند. در این موقع بحرانی بود که کمون انقلابی پاریس زمام امور را در دست گرفت و "پرچم سرخ" را برافراشت و مفهومش این بود که مردم دادگاههای جنگی و فوق العاده بر ضد شورشیان درباری تشکیل داده‌اند. در آن موقع شاه به وسیله گارد مخصوص نگهبانان سوسی خود به تیراندازی به روی مردم پرداخت. اما مردم پیروز

شدند و "کمون" مجمع قانونگذاری را مجبور ساخت که پادشاه را خلع و زندانی کند. (یاد آوری کنم که این کمون در سال ۱۷۹۲ بود و با کمون پاریس سال ۱۸۷۱ اشتباه نشود) من تصور میکنم، اما مطمئن نیستم که به کار بردن این پرچم از طرف "کمون پاریس" نخستین مصرف آن از طرف مردم بود و از آن زمان تدریجاً به پرچم کارگران مبدل گشت.

با این وصف مشخص است که پرچم سرخ پرچم جنبشی است که بر علیه شرارت طبقه حاکمه و نا امن کردن زندگی اکثریت جامعه، در اهتزاز است.

۲۹/۰۴/۲۰۰۸

آنجا هم شیکاگو است! ما همه شیث امانی هستیم!

هر روز اول ماه مه است!

تقلا و دست و پا زدن‌های جمهوری اسلامی در تقابل با جنبش‌های اعتراضی رو به رشد در ایران، دیدنی و در عین حال آموزنده است. تقلايش برای خفه کردن صدای کارگران، بخصوص در اول ماه مه نمونه‌ای تپیک از رژیم مستأصل و در حال غرق شدن است که به هر خس و خاشاکی دست می‌اندازد. می‌خواهد به هر ترتیبی که شده از برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه جلوگیری بکند. از ترس از دست دادن کنترل بر مراسم دولتی، آن را هم ملغی کرده است! محمود صالحی را بخاطر شرکت و سازماندهی مراسم اول ماه مه سقز يك سال تمام در زندان نگه داشت. فعالین کارگری در سنندج را برای شرکت در مراسم اول ماه مه شلاق زد. شیث امانی را در آستانه اول ماه مه امسال دستگیر و روانه زندان کرد. از گردهمایی کارگران در روز ۶ اردیبهشت در پارک چیتگر برای بزرگداشت اول ماه مه ممانعت بعمل آمد. اینها و دهها مورد این چنینی فقط مواردی هستند که ما از آنها خبر داریم. دهها و صدها مورد دیگر نتوانستند سد ضخیم سانسور و فیلترینگ و ارباب رژیم را بشکنند و به موقع به دست ما برسند. جمهوری اسلامی شاید بتواند

ناصر اصغری

چند فعال جنبش‌های اجتماعی را بازداشت و زندانی و کتک کاری کند؛ نان شب فرزندان‌شان را به گرو بگیرد؛ از اعتراض آنها جلوگیری کرده و خاموش‌شان بکند. اما تقلا برای سرکوب جامعه‌ای که حکم رفتن را داده است، تلاشی عبث و بیهوده بیش نیست. شیث امانی، محمود صالحی، منصور اسانلو و بختیار رحیمی تنها چند تن از هزاران فعال کارگری در این جامعه هستند که شرایط زندگی در ایران هر روز باز تولیدشان می‌کند. اگر میشد با سرکوب و زندان جلوی اعتراض جامعه را گرفت، رژیم پهلوی هم می‌توانست این کار را بکند و سرنگون نشود. اگر این کار شدنی بود، اعدام‌های دسته جمعی دهه شصت می‌بایست این کار را دو دهه پیش به اتمام می‌رساند. اگر اصولاً سرکوب کارساز بود، سرکوب کارگران شیکاگو و اعدام رهبران کارگری اعتراضات آن شهر، بیش از ۱۲۰ سال پیش، می‌بایست از به میدان آمدن کسانی چون شیث امانی و صدیق کریمی و محمود صالحی جلوگیری کند! اما وای بحال رژیمی که جز سرکوب منطق دیگری ندارد!

شیث امانی

خواهیم. خواهیم گفت که تشکل حق ماست، اعتصاب حق ماست. خواهیم گفت که هیچ کسی نباید بخاطر عقاید سیاسی اش در زندان باشد. می‌گوئیم که این دنیا شایسته انسان نیست! خواهیم گفت که کارگر زن، مرد، افغانی و ایرانی ندارد. همه باید از حقوقی برابر و در عین حال انسانی و در شأن انسان برخوردار باشند. اینها را خواهیم گفت و در عین حال خواهیم گفت که جمهوری اسلامی توهین به انسانیت است. اگر با گسیل گله حزب الله مانع این شوید که در روز اول ماه مه بگوئیم، مطمئن باشید که روز دوم مه، سوم مه، چهارم مه و غیره خواهیم گفت. آنقدر خواهیم گفت که ثابت کنیم تا زمانی که جمهوری اسلامی هست، همه روزها اول ماه مه هستند.

۲۶ آوریل ۲۰۰۸

به بازداشت و زندانی کردن فعالین کارگری اعتراض کنید

شد. نمی‌شود با اعدام جمال چراغ ویسی شهر را ساکت کرد. نمی‌شود؛ نمی‌شود؛ نمی‌شود. ساکت نمی‌شود تا زمانی که جمهوری اسلامی گورش را گم نکرده باشد! شیکاگو و آمریکا و کل جهان حتی با اعدام فعالین کارگری سرشناسی چون جو هیل، آگوست سپایز، مایکل شواب، جورج انگل، لوئی لینگ و آدالف فیشر هم ساکت نشد، فقط رسیدگی به مطالباتشان ساکت شان کرد. سنندج و همراه با سراسر ایران فقط با رفتن جمهوری اسلامی می‌توانند سبک و سنگین کند که ساکت شود یا نه؟!؟

شیث امانی را دستگیر کردید؟ جمال چراغ ویسی را کشتید؟ فعالین کارگری مراسم اول ماه مه سال گذشته را تازیبانه زدید؟! با يك ميليون نفر دیگر در این شهر و ميليونها نفر در شهر و روستاهای دور و برش چکار می‌خواهید بکنید؟! با هفتاد میلیون جمعیت ایران، که در نظر دارید به تدریج از گرسنگی بکشید، چکار خواهید کرد؟! راه دیگری جز سرنگون شدن ندارد. این ادعای من نیست، حکم طبقه کارگر ایران است که هر روزه از زبان لات و لوت‌های خودتان از بلندگوهای نماز جمعه‌هایتان هم شنیده می‌شود.

در اول ماه مه مگر قرار است چه بگوئیم؟! خواهیم گفت که با دستمزدی کمتر از يك ميليون تومان نمی‌شود زندگی کرد. خواهیم گفت که دستمزدها به هیچوجه نباید به تعویق بیافتند. خواهیم گفت که زندگی انسانی و شایسته انسان می

از وقایع سال ۱۸۸۶ شیکاگو بیش از ۱۲۰ سال می‌گذرد. جنبشی بر علیه ساعات کار طولانی روزی بین‌المللی را از دل خود بیرون داد. روز اول ماه مه! اینجا سنندج است! مبارزه بر سر به رسمیت شناخته شدن این روز در جریان است. مبارزه بر علیه بی‌کارسازی‌ها، بر علیه دیرکرد پرداخت دستمزد، بر علیه تحمیل دستمزد‌های بارها زیر خط فقر به کارگران، مبارزه برای تشکیل‌های کارگری، مبارزه بر علیه جداسازی‌های جنسی در محیط کار و زندگی، ابعادی برتاب وسیعتر از مبارزه بر علیه ساعات کار طولانی در بیش از يك قرن پیش در هزاران فرسنگ، آنور اقیانوس‌ها، در شهری به نام شیکاگو به خود گرفته است. اینجا سنندج است! شهری که سرکوب انقلاب ۵۷ توسط گانگسترهای اسلامی را به چالش کشیده است! شهری که رژیم جانیان اسلامی آرزوی تثبیت حکومت خود بر آن را به گور خواهند برد! شهر جمال چراغ ویسی؛ شهر اول ماه مه‌های سرخ در دل سیاه‌ترین سرکوب‌های دهه شصت! اینجا سنندج است، و جمهوری اسلامی در برابرش ناتوان‌تر از ناتوان!

سنندج را نمی‌شود با دستگیری شیث امانی، با شلاق زدن فعالین کارگری و با اعدام جمال چراغ ویسی مرعوب کرد. نمی‌شود دستمزد کارگزاران را نداد و از اعتراض آنها هم جلوگیری کرد. نمی‌شود با دستگیری شیث امانی و شلاق زدن فعالین کارگری مانع متشکل شدن و برگزار کردن مراسم اول ماه مه‌شان